

paa. Den ærede Taler henviste mig nemlig den Gang til, at samtlige de Ministerier, man havde havt, bestemt havde været mod denne Sag — det var et af de Momenter, hvorpaa han grundede den af ham udtalte Mening — men da det nu har vist sig, at der i denne Sessjon er et Ministerium, som vil gaae ind paa Sagen, og det Forslag, der foreligger, er stillet af Ministeren selv, saa troer jeg dog, at den Omstændighed maatte have bibragt ham den Overbeviisning, at der dog kan være fornuftige Mennesker, som kunne gaae ind paa denne Sag. Den ærede Taler indrømmede ogsaa fuldstændig, at de Erklæringer, der nu afgives, ere meget upaalidelige, og det sagde han allerede i forrige Sessjon; han frygtede kun for, at de vilde blive endnu mere upaalidelige, naar de bleve tilgængelige for Ansøgerne; men det er netop det, der ligger i denne Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand, der har bragt Befolkningen til det bestemte Dnsste og den bestemte Fordring, at blive bekendt med disse Erklæringer, og dette Dnsste og denne Fordring maae blive forstærkede ved den overordentlig vigtige Dplysning, der idag er givet af den ærede Rigsdagsmand, som i sine forskjellige Stillinger i Livet har havt Leilighed til at see saa mange Erklæringer, den Dplysning nemlig, at der i Erklæringerne findes berørt saadanne Forhold og Omstændigheder, som ikke vedkomme selve Ansøgningerne, at Erklæringerne altsaa udbrede sig om Sagen uvedkommende Ting, men som vedkommende Autoriteter kunde have godt af at faae at vide. Efter denne overordentlig vigtige Dplysning har Sagen jo i det Hele vundet særdeles meget i Betydning, forsaavidt den ikke allerede i Forveien havde tilstrækkelig Betydning. Jeg skal ogsaa bemærke, at den ærede Rigsdagsmand jo tidligere har beskrevet Slesvig som Minister, og saavidt mig bekendt

bestaaer den Ret, der her foreslaaes for Kongeriget, allerede i Slesvig. Da det nu har været ham muligt med en saa farlig Bestemmelse dog i nogen Tid at kunne bestyre Slesvig som Minister, uden at disse tilgængelige Erklæringer have kunnet berede ham stor Vanskelighed, saa troede jeg ogsaa, dette maatte have kunnet forsonde ham med, at man her i Kongeriget fik den samme Ret, men jeg skal, som sagt, meget trøstlig finde mig i, at den ærede Rigsdagsmand stemmer imod Lovforslaget.

Barfod: Sdet jeg væsentligt kan henholde mig til, hvad der mod det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Zillisch) stillede Endringsforslag er blevet udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Opfermann), skal jeg dog endnu tillade mig at fremkomme med en Bemærkning, for end yderligere at vise, at det, som det forekommer mig, er aldeles umuligt at gaae ind paa det nævnte Endringsforslag. Jeg slutter mig til den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds, naar han godtgjorde, at vi ikke bør gaae ind paa Forslagets Tanke, men jeg vil tillige søge at godtgjøre, at selve den Form, hvori Tanken er fremkommen, er af den Natur, at det bliver aldeles umuligt at gaae ind derpaa; jeg skal tillade mig at søge at godtgjøre, at Forslaget, saaledes som det er fremkommet fra Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Kreds, er i den Grad usammenhængende, at det næsten bliver meningsløst, saa at jeg, dersom det ikke var altfor grovt, næsten kunde have lyst til, men jeg gjør det ikke, at gjen tage de Ord, som den ærede Rigsdagsmand anvendte ifjor, at intet fornuftigt Menneske kan slutte sig dertil.